

[Arne Melchior]

ketingsmedlemmer også er underlagt, om ikke nogen her i landet så noget, nemlig loven, herunder grundloven, som vi tilmed har skrevet under på at vi vil overholde. Jeg har ikke hermed sagt, at der er tale om grundlovsbrud. Men dette selvforherligende med, at hvis vi har bestemt noget, er det ligegyldigt, hvad nogen anden har gjort, eller hvad der står noget andet sted! Om vi så selv har vedtaget det, sætter vi os ud over det, for vi er dog de øverste. Det beder jeg fru Birthe Rønn Hornbech have med i overvejelserne i den videre debat om disse ting.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage ved ordførerrækken. Hr. Gert Petersen.

Gert Petersen (SF):

Det var lidt ejendommeligt at høre ordførerne for Det Konservative Folkeparti og Venstre. Den ene lagde meget vægt på, at udgangspunktet for denne debat er et udkast til en beretning. Den anden brugte, tror jeg, oven i købet udtrykket en ikkeeksisterende beretning. Jeg ved ikke, om det skal opfattes som en kritik af justitsministeren, at han har taget udkastet og den ikkeeksisterende beretning som anledning til at fremsætte et lovforslag.

Sagen er den, at her er nogle meget alvorlige problemer, og uanset hvordan man er kommet i gang med dem, må de håndteres. Rigsrevisionen har – det er realiteten, som også er taget som udgangspunkt i justitsministerens lovforslag – undersøgt hjemmelsgrundlaget for en række gebyrer og formålsbestemte afgifter.

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion her om lovligheden af hidtidig praksis. Det vil jeg undlade at gøre, fordi jeg ser, at ombudsmanden – og jeg formoder, at man kan forvente en redegørelse fra ombudsmanden – udtrykkeligt siger, at hvis Folketinget ved denne lejlighed tager stilling til lovlighed, eventuelt tilbagebetaling, og hvad der følger dermed, så er han ifølge de regler, som gælder for ombudsmandens virke, afskåret fra at komme med den redegørelse.

Jeg vil hellere afvente den redegørelse og så tage en diskussion her i Tinget om hidtidig praksis, hvor jeg naturligvis har en opfattelse, men jeg synes bare ikke, at den hører hjemme her.

Det skal ikke afholde mig fra at komme med en kritik af den måde, regeringen og skiftende ministre har håndteret sagen på. Sagen fik et ekstra skub fremefter – og det ved ordførerne for Venstre og Det Konservative Folkeparti også – ved, at Justitsministeriets lovfodelings leder udtalte til pressen i anledning af kammeradvokatens redegørelse, at lovfodelingen allerede i 1989 havde gjort justitsministeren opmærksom på, at her var et meget stort problem, som kunne få vidtrækkende følger.

Det er indlysende, at man må kritisere den daværende justitsminister og vel også den senere, fordi de ikke er gået til Folketinget med de problemer, og fordi de ikke har taget konsekvensen af den problemstilling, som blev rejst af lovfodelingen allerede i 1989. Her burde man have taget en bredere drøftelse.

Men spørgsmålet om lovlighed eller ikke-lovlighed af hidtidig praksis vil jeg som sagt lade ligge i denne omgang.

Nu har vi fået et lovforslag, og justitsministeren har meget hurtigt taget konsekvensen af udkastet og den ikkeeksisterende beretning ved at sørge for, at vi får et klart lovgrundlag for gebyrer og formålsbestemte afgifter.

Jeg synes, at man skulle bruge denne situation til noget positivt, nemlig til en mere principiel drøftelse af vores gebyrpolitik, for det har vi, så vidt jeg erindrer, ikke haft tidligere – og jeg har ligesom hr. Risgaard Knudsen mange års erfaring her. Hvad er det for en gebyrpolitik, man fører?

SF og jeg er uenige i det synspunkt, som justitsministeren lægger til grund, nemlig at han stort set vil opretholde de eksisterende takster. Det kan jeg godt forstå ud fra et statsfinansielt synspunkt. Det er klart nok, at det vil finansministeren lægge overmåde megen vægt på, og det er et problem, som naturligvis også må vedrøre de partier, der stod bag finansloven, hvad SF ikke gjorde, uden at jeg dog vil hævde, at det var, fordi vi var særlig opmærksom på dette problem; der var andre årsager. Men jeg mener alligevel ikke, at man kan følge det synspunkt, at man af statsfinansielle grunde skal lade tingene forblive, som de er, med den forskel, at de nu får et grundlag i en særlig lov her i Folketinget.

Jeg synes også, det er at forskertse muligheden for at diskutere, hvordan vi forholder os mere rationelt til hele gebyrsystemet. Jeg er